

[Statsministeren]

så at benytte os af den dynamik, der ligger foran os.

Det tredje punkt er så, at vi også skal gøre os klart, at de nye job skal findes i erhvervslivet: Vi skal have øgede investeringer, og vi skal have skabt bedre balance mellem investering og opsparing. Og netop når vi ser på vigtigheden af at få skabt en bedre balance mellem investering og opsparing, ser vi også her – uden at jeg skal blive for teknisk – at der i Europa er et enormt gab mellem den opsparing, der er i de enkelte lande og i hele det økonomiske marked som helhed, og den faktiske investering, der finder sted. Vi kan faktisk også her øge vore investeringer i de kommende år, fordi vi har opsparingsmæssig basis derfor.

Min konklusion i dette øjeblik er da, at en meget, meget betydelig del af den arbejdsløshed, vi har i Europa, kan vi ikke finde undskyldninger for i USA, i Japan eller i det øvrige Asien; den kan vi kun finde den forklaring på, at vi i det europæiske økonomiske samarbejde endnu ikke har udviklet et tilstrækkelig visionært og ambitiøst og tilstrækkelig konsistent og gennemarbejdet økonomisk samarbejde.

Derfor er det naturligvis vigtigt, at vi op til regeringskonferencen også bruger ganske mange kræfter på den side af sagen. Europa kan godt øge beskæftigelsen; vore strukturer er til det. Nu er det et spørgsmål om politiske beslutninger og om et gennemarbejdet oplæg dertil.

Udvidelsen vil kort sagt kunne give os en ny fremdrift i den fælles indsats for at skabe flere job i Europa. Opgaverne er legio: Vore byer skal fornyes, vort miljø skal forbedres, og der skal investeres i den kollektive trafik samt anden trafik. Og så er der den nye informationsteknologi: Masseteknologien på informationsområdet står foran en ny revolution, som naturligvis vil give os nye opgaver, som vi har lysende muligheder for at løfte sammen.

Jeg sagde før, at det ikke kun drejer sig om beskæftigelsen, men også om miljøet, som selvsagt har samme centrale politiske placering i de nye medlemslande som i Danmark. Det gælder også sundheds- og forbrugerbeskyttelsen, hvor vi er enige om at stile højt. Og det gælder social- og arbejdsmarkedspolitikken, hvor velfærdstankegangen jo trækker i samme retning, uanset om det drejer sig om de nordiske lande eller om Østrig.

På alle disse områder er der dels spørgsmål, som er nationale, og dels spørgsmål, som kræver fælles løsninger, enten fordi problemerne i sig selv er grænseoverskridende – det er velkendt – eller fordi de internationale markeds kræfter ellers kommer til at bestemme niveauet.

National regulering i en international verden slår ikke til. Man kan sige, at markeds kræfternes usynlige hånd har brug for en synlig politisk hånd, og at vi på alle disse felter netop på det europæiske og det internationale plan sammen må søge at finde den synlige politiske hånd, der kan udmønte de fælles målsætninger, som vi jo i virkeligheden kan finde i en række af medlemslandene.

På alle de nævnte områder skal man ifølge traktaten sigte mod et højt beskyttelsesniveau. Det betyder, at udgangspunktet er situationen i de lande, som på forhånd er nået længst. Det er og har altid været den danske regerings holdning.

Jeg ser også en række fælles træk i vore holdninger med hensyn til større åbenhed og større gennemsigtighed og med hensyn til varetagelse af nærhedsprincippet som en fælles dagsorden, som vi deler med de andre nordiske lande. Det er noget, som jeg ved at udenrigsministeren vil komme nærmere ind på.

I hele dette tilløb til europæiske visioner med hensyn til de indre linjer, i hele det kæmpearbejde, vi står foran, i den store indsats, vi skal gøre, er jeg overbevist om at vore nye forbundsfæller ikke mindst vil være at finde i de nye medlemslande. Deres standarder svarer jo ofte til de danske, deres befolkninger er jo lige så interesserede i spørgsmålene som den danske, og deres politikere anerkender problemernes omfang og betydning. Det giver det grundlag for en mere offensiv indsats på disse områder, som jeg har antydnet, og det vil muliggøre en mere ambitiøs forståelse af, hvad der menes med et højt beskyttelsesniveau. Det lover godt for fremtiden.

Så vil jeg gerne bevæge mig til nogle kommentarer om det eksterne felt, EU udadtil:

De fire nye lande bliver forhåbentlig medlemmer med befolkningernes opbakning. Det er dobbelt vigtigt: dels for dem, dels for os. Men det er også vigtigt af en anden grund, for det er jo selve forudsætningen for, at vi kan komme videre i næste kapitel.